

сусп-ва; втрата землею і природними ресурсами своєї цінності оскільки нафта, газ і под. природні ресурси у промислових масштабах вироблятимуться на молекулярному рівні; широке впровадження синтетичної біології, що дозволить маніпулювати з генами і створювати замість нафти нанобіопаливо практ. у кімнатних умовах; демонетизація вир-ва товарів і послуг, яка викличе масове безробіття і неповну зайнятість; вир-во продуктів інтелектуального змісту за допомогою глобал. інформ.-комунікац. мереж; значне поширення мережевого інтелекту; перехід влади в руки нечисленної технологічної еліти; орг-ція інформ. потоків різних рівнів і інтенсивності, реалізація принципу психоінжинірингу. В умовах **Н.** уможливується еволюція людини від Homo Sapiens до Nano Sapiens, що відповідає вченню трансгуманізму, згідно з яким людина не є останньою ланкою еволюції, а може удосконалюватися до безкінечності. Соціальні й моральні наслідки розвитку **Н.** важко передбачати.

О. Дзьобань

Наратив (лат. *narrare* – мовний акт) – історично і культурно обґрунтована інтерпретація деякого аспекту світу з певної позиції. Найважливішою атрибутивною характеристикою **Н.** є його самодостатність і самоцінність, оскільки процесуальність розповіді розгортається заради самої розповіді, а не заради прямого впливу на дійсність.

Класичною сферою виникнення і функціонування **Н.** виступає історія як теор. дисципліна, а також як елемент публічного політ. дискурсу. **Н.** визначає інтерпретацію іст. фактів у єдиному варіанті, а також показує неприпустимість ін. пояснень. У такому значенні **Н.** виступає важливим інструментом інформац. політики та пропаганди у сучасному світі, а наратор виступає, перш за все, як носій знання про майбутній фінал історії, і лише в силу цієї обставини він і може бути оповідачем.

Виділяється у **Н.** наявність суб'єкта – його «героя», який, перебуваючи в центрі подій, стає уособленням розгортання всього **Н.** та гарантом правильності його розгортання у певному, наперед означеному, векторі.

Окремий інтерес становить проблема легітимних **Н.**, які відповідають за процеси соціалізації, набуття особистої ідентичності не тільки на суб'єктному рівні. Здатність конкретної людини бути носієм культури та суб'єктом соціалізації для наступних поколінь невід'ємна від знання нею ключових для даної культури оповідей з їх сюжетами і персонажами. Трансляція та управління засвоєнням смислів і цінностей виступають спеціальним завданням **Н.**

Політ. **Н.** є текстом лозунгового типу, що містить в якості понятійного ядра ключові концепти актуального політ. дискурсу. На відміну від лозунгу, за міні-текстом наративу стоїть розгорнутий текст культури. Наратив відрізняється ясністю та простотою, доступністю для розуміння.

А. Гарбадин

Народна дипломатія – участь представників громади однієї д-ви (учених, спортсменів, діячів культури, викладачів, студентів і под.) у спілкуванні, налагодженні співробітництва, реалізації спільних проектів із колегами із ін. д-в, що позитивно впливає на розвиток офіційних міждерж. відносин і сприяє налагодженню комунікації між народами цих країн. Прикладом укр. народного дипломата є С. Бубка – видатний укр. легкоатлет, чемпіон Європи і світу, багаторазовий світовий рекордсмен, олімпійський чемпіон. Він є 35-разовим рекордсменом світу. С. Бубка – президент Нац. олімпійського комітету України, член Міжнар. олімпійського комітету, віце-президент Міжнар. асоціації легкоатлетичних федерацій. Видатний українець гідно представляє країну в міжнар. спортивних, гуманітарних, благодійних орг-ціях та структурах, сприяючи покращенню іміджу України в світі, пропагуючи укр. спорт.

М. Трофименко

Націократія – тип політ. системи сусп-ва, за якої джерелом влади та найвищою соц. цінністю визнається нація, а пануючою ідеологією – націоналізм. Уперше концепцію **Н.** представлено у праці укр. політ. діяча М. Сці-